Rok V.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 10. Warszawa, dnia 15 października 1936 r.

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

TREŚĆ:

USTAWY, DEKRETY I ROZPORZĄDZENIA.

75. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. o ustaleniu nadzwyczajnego wykazu imiennego nieruchomości podlegających wykupowi przymusowemu (Dz. U. R. P. z 24.IX. 1936 r. Nr. 72, poz. 516) 355

76. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 września 1936 r. o Państwowym Instytucie Kultury Wsi (Dz. U. R. P. z 30.IX. 1936 r. Nr. 75, poz. 532) 356

77. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 września 1936 r. o ustaleniu nadzwyczajnego wykazu imiennego nieruchomości podlegających przymusowemu wykupowi (Dz. U. R. P. z 30.IX. 1936 r. Nr. 74, poz. 527) 357

78. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 sierpnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o uboju zwierząt gospodarskich (Dz. U. R. P. z 18.IX.36 r. Nr. 70, poz. 503) 368

79. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 sierpnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych o sposobach i warunkach uboju rytualnego zwierząt gospodarskich (Dz. U. R. P. z 18.IX.36 r. Nr. 70, poz. 504) . 371

80. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 września 1936 r. o ochronie jesiotrów, łososi i troci w Wiśle i jej dopływach (Dz. U. R. P. z 30.IX.36 r. Nr. 74, poz. 530) . 376

Wykaz ustaw i rozporządzeń 377

OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

81. Okólnik Nr. 1 Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. V—1/Int. z dnia 2 października 1936 r. w sprawie zakupów zagranicznych 378
82. Okólnik Ministra Sprawiedliwości Nr. 1799/II. A./36 z dnia 30 czerwca 1936 r. w sprawie powództw o zakłócenie posiadania w związku z postępowaniem scaleniowym (Dz. Urz. Min. Spraw. Nr. 11 z dnia 15 lipca 1936 r.) 379
83. Pismo okólne Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. BP. XI—7/6 z dnia 30 maja 1936 r. w sprawie podziału województw na obwody ochrony lasów 380
84. Pismo okólne Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. BP. XI—3/22 z dnia 25 czerwca 1936 r. w sprawie utworzenia referatów melioracyjnych starostw w woj. południowych i zachodnich 384
85. Pismo Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. BP.XI—7/11 z dnia 29 września 1936 r. w sprawie siedziby i terytorjalnej właściwości referentów rolnictwa i reform rolnych starostw na obszarze województwa krakowskiego 387

SKOROWIDZ RZECZOWY.

ADMINISTRACJA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH.

poz. 84, referaty melioracyjne starostw w woj. południ. i zachodnich 384
poz. 85, referenci rolnictwa i reform roln. starostw w woj. krakowskim 387

KULTURA WSI.

poz. 76, dekret o Państw. Instytucie Kultury Wsi . . . 356

OCHRONA LASÓW.

poz. 83, podział województw na obwody ochrony lasów . . 380

SCALANIE GRUNTÓW.

poz. 82, zakłócenie posiadania w związku z postępowaniem scaleniowym 379

RYBACTWO.

poz. 80, ochrona jesiotrów, łososi i troci w Wiśle i jej dopływach 376

UBÓJ ZWIERZĄT GOSPODARSKICH.

poz. 78, rozporz. Min. R. i R. R. z 26.VIII.36 r. 368
poz. 79, rozporz. Min. R. i R. R. o uboju rytualnym . . 371

WYKAZ IMIENNY.

poz. 75, dekret Prezydenta R. P. o ustaleniu wykazu imiennego nieruchomości podlegających wykupowi przymusowemu. 355
poz. 77, rozporz. Rady Ministrów o tym samym 357

ZAKUPY ZAGRANICZNE.

poz. 81, okólnik Nr. 1 Ministra R. i R. R. z 2.X.36 r. . . 378

75.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 września 1936 r.

o ustaleniu nadzwyczajnego wykazu imiennego nieruchomości podlegających wykupowi przymusowemu.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt. a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Rada Ministrów ustali, niezależnie od planów parcelacyjnych i wykazów imiennych wydawanych na podstawie dotychczasowych przepisów o wykonaniu reformy rolnej, nadzwyczajny wykaz imienny nieruchomości podlegających wykupowi przymusowemu — w rozmiarze do 40.000 ha.

(2) Nadzwyczajny wykaz imienny zostanie ogłoszony do dnia 1 października 1936 r.

Art. 2. (1) Jeżeli do dnia 1 października 1937 r. właściciele nieruchomości ziemskich nie rozparcelują gruntów objętych nadzwyczajnym wykazem imiennym lub nie sprzedadzą ich Państwowemu Bankowi Rolnemu, nastąpi przymusowy wykup tych gruntów. Przy parcelacji i przymusowym wykupie obowiązują przepisy ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1).

(2) Przy obliczaniu obszaru rozparcelowanych gruntów uwzględnione będą tylko grunty, w odniesieniu do których decyzje zatwierdzające wykazy nabywców stały się wykonalne.

Art. 3. Prawo zgłaszania wniosków o przyznanie wyłączenia na mocy art. 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej w nieruchomościach objętych nadzwyczajnym wykazem imiennym przysługuje właścicielom w ciągu dni 30 od daty ogłoszenia nadzwyczajnego wykazu imiennego.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 24.IX. 36 r. Nr. 72 poz. 516)

76.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 30 września 1936 r.

o Państwowym Instytucie Kultury Wsi.

Na podstawie art. 74 ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Powołuje się do życia Państwowy Instytut Kultury Wsi jako organ doradczy i pomocniczy administracji rządowej w sprawach kultury wsi.

Art. 2. Zadaniem Instytutu jest:

1) badanie zagadnień związanych z kulturą wsi,

2) opracowywanie metod pracy nad podniesieniem tej kultury,

3) poradnictwo w zakresie metod pracy.

Art. 3. Prace Instytutu wykonywane są przez Zarząd, Dyrektora Instytutu, Radę Naukową oraz przez stałych lub dorywczych pracowników naukowych.

Art. 4. Rada Naukowa składa się z prezesa i członków, powołanych na okres trzech lat przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrem Opieki Społecznej spośród osób pracujących naukowo nad zagadnieniami, związanymi z kulturą wsi, i spośród osób zajmujących się działalnością praktyczną w dziedzinach, związanych z kulturą wsi.

Art. 5. (1) Zarząd Instytutu stanowią Dyrektor Instytutu i dwaj członkowie, ci ostatni powołani do odwołania przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(2) Poza tym w pracach Zarządu Instytutu biorą udział delegaci zainteresowanych ministrów, po jednym z każdego ministerstwa.

Art. 6. Prezes i członkowie Rady Naukowej oraz członkowie Zarządu Instytutu pełnią swe funkcje bezpłatnie.

Art. 7. (1) Dyrektor Instytutu kieruje pracami Zarządu Instytutu.

(2) Dyrektora Instytutu mianuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

Art. 8. Instytut podlega Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 9. Organizację i zakres pracy Instytutu określi szczegółowo statut, uchwalony przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, przedstawiony w porozu-

mieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 10. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 30.IX.36 r. Nr. 75, poz. 532).

77.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 września 1936 r.

o ustaleniu nadzwyczajnego wykazu imiennego nieruchomości podlegających przymusowemu wykupowi.

Na podstawie art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. o ustaleniu nadzwyczajnego wykazu imiennego nieruchomości podlegających wykupowi przymusowemu (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 516) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się następujący nadzwyczajny wykaz imienny nieruchomości podlegających przymusowemu wykupowi:

w województwie warszawskim:

w powiecie kutnowskim:

1) 320 ha z nieruchomości Gnojno z przyległościami stanowiącej własność Adama-Mariana Zawadzkiego;

w powiecie łowickim:

2) 100 ha z nieruchomości Borówko z przyległościami, stanowiącej własność Emilii Żmigrodzkiej;

w powiecie mławskim:

3) 200 ha z nieruchomości Zielona Mostowska, stanowiącej własność Haliny i Józefiny-Ireny Bobrowskich;

w powiecie nieszawskim:

4) 380 ha z nieruchomości Płowce z przyległościami, stanowiącej własność Jana-Włodzimierza Biesiekierskiego;
5) 220 ha z nieruchomości Ośno stanowiącej własność Mieczysława i Henryka Czaplińskich, Stefanii Tejlhaber, Heleny Kwiatkowej i Teodory Burstin;

w powiecie płockim:

6) 65 ha z nieruchomości Więcławice stanowiącej własność Adama-Tadeusza Kokoszyńskiego;
7) 140 ha z nieruchomości Kuchary-Krysk stanowiącej własność Heleny Radomyskiej i spadkobierców Antoniego Radomyskiego;
8) 160 ha z nieruchomości Słupca Mała stanowiącej własność Feliksy Gorzechowskiej;

w powiecie płońskim:

9) 635 ha z nieruchomości: Przybojewo i Goławino stanowiących własność Antoniego-Mieczysława Dębskiego;

w powiecie pułtuskim:

10) 300 ha z nieruchomości: Popowo z przyległościami i Janki A. B. C. D. E. F. G. stanowiących własność Leonarda Bobińskiego;
11) 120 ha z nieruchomości: Szlubowo, Słonczewo-Sędzimiry B i Modzele-Cichawy stanowiących własność Jana-Józefa i Bronisława-Władysława Sędzimirów;
12) 200 ha z nieruchomości Pobyłkowo-Trzepowo stanowiącej własność Karola Dłużewskiego;

w powiecie rypińskim:

13) 170 ha z nieruchomości: Zbójno A z przzległościami i Zbójno stanowiących własność Michała-Pankracego Dzierżanowskiego;

w powiecie skierniewickim:

14) 200 ha z nieruchomości Wola Pękoszewska stanowiącej własność Zygmunta - Jana - Franciszka i Andrzeja - Jana Górskich;

w powiecie sochaczewskim:

15) 210 ha z nieruchomości Seroki-Lisice stanowiącej własność Izasława Sroczyńskiego;

16) 75 ha z nieruchomości Braki z przyległościami stanowiącej własność Chaima i Rudli Foglów;

17) 345 ha z nieruchomości Kożuszki z przyległościami stanowiącej własność Zygmunta Donimirskiego;

w powiecie warszawskim:

18) 160 ha z nieruchomości Obory-Łyczyn stanowiącej własność Józefa Potulickiego;

w województwie łódzkim:

w powiecie brzezińskim:

19) 120 ha z nieruchomości Bratoszewice stanowiącej własność Kazimierza Rzewuskiego;

w powiecie konińskim:

20) 320 ha z nieruchomości: Kopoyno czyli Kopanino, Świątniki i Skokom stanowiących własność Sary Nelken;

w powiecie łęczyckim:

21) 120 ha z nieruchomości Wartkowice-Gostków stanowiącej własność Aleksandra Skrzyńskiego;

w powiecie piotrkowskim:

22) 180 ha z nieruchomości Kociołki stanowiącej własność Janusza Łuszczewskiego;

23) 110 ha z nieruchomości Rękoraj stanowiącej własność Jana Wernera;

w powiecie radomszczańskim:

24) 90 ha z nieruchomości Zielęcin stanowiącej własność Zdzisława-Stanisława Lichodziejewskiego;

w powiecie tureckim:

25) 360 ha z nieruchomości Głuchów stanowiącej własność Wincentego-Lecha Zaborowskiego;

w województwie kieleckim:

w powiecie iłżeckim:

26) 200 ha z nieruchomości Raj stanowiącej własność Marii Cichowskiej;

w powiecie jędrzejowskim:

27) 120 ha z nieruchomości: Motkowice i Motkowice M. stanowiących własność Anny-Julii Dembińskiej i Juliana-Konstantego Górskiego;

28) 75 ha z nieruchomości: Mstyczów i Janinów stanowiących własność Tadeusza Kuglera;

w powiecie opoczyńskim:

29) 335 ha z nieruchomości: Białaczów, Poraj, Kośnice i Nadole stanowiących własność spodkobierców Zygmunta Broel-Platera;

w powiecie radomskim:

30) 80 ha z nieruchomości: Stawiszyn, Branica i Dębniak stanowiących własność Tadeusza-Pawła Przyłęckiego;

31) 90 ha z nieruchomości: Strzałków i Dębniak-Marysin stanowiących własność Wojciecha i Wiktorii-Ewy Descours;

w powiecie sandomierskim:

32) 150 ha z nieruchomości: Winiary i Buczek stanowiących własność Józefa Targowskiego;

w powiecie sandomierskim i stopnickim:

33) 300 ha z nieruchomości: Słupia Wielka, Karsy Wielkie, Łubnice, Karsy Małe i Sieragi stanowiących własność Macieja Radziwiłła, Rytwiany-Las Podklasztor, Staszów, Podzamcze Szydłowieckie, Lasy Adamówka i Jasień Korytnicka stanowiących własność Artura Radziwiłła, Lasy Golejów stanowiącej własność Konstantego Radziwiłła oraz Zborówek, Słupiec, Komorów i Błonie Komorowskie stanowiących własność spadkobierców Róży Radziwiłłowej;

w województwie lubelskim:

w powiecie bialskim:

34) 240 ha z nieruchomości Zalesie stanowiącej własność Janusza-Michała, Wiktora, Tadeusza i Elżbiety Sobolewskich;

w powiecie chełmskim:

35) 400 ha z nieruchomości: Żmudź A, Wólka Leszczańska i Leszczany stanowiących własność Tadeusza Zygmunta Dziewickiego;

36) 50 ha z nieruchomości Huta Szklana Ruda stanowiącej własność Jakuba Sygała i Fajgi Tajtelbaum;

37) 175 ha z nieruchomości Czułczyce stanowiącej własność spadkobierców Seweryna-Kazimierza-Wojciecha Moraczewskiego-Trzecieskiego;

w powiecie hrubieszowskim:

38) 365 ha z nieruchomości Strzyżów stanowiącej własność Teresy-Marii-Romany Rulikowskiej;

39) 580 ha z nieruchomości: Husynne i Gródek Nadbużny stanowiących własność Jadwigi-Marii Korybut-Woronieckiej;

40) 260 ha z nieruchomości Obrowiec stanowiącej własność Kazimiery Kryckiej;

w powiecie janowskim:

41) 130 ha z nieruchomości Kłodnica Dolna stanowiącej własność Kazimierza Russanowskiego;

42) 70 ha z nieruchomości Annopol-Rachów stanowiącej własność Jakuba-Łejby Rozenberga i Abrama Mintza;

w powiecie krasnostawskim:

43) 220 ha z nieruchomości Siennica Różana stanowiącej własność Jerzego-Stefana Koszarskiego;

w powiecie krasnostawskim i lubartowskim:

44) 300 ha z nieruchomości: Czermierniki, Kraśniczyn i Kraśniczyn I stanowiących własność Karola-Rogera-Zygmunta-Kajetana-Franciszka-Salezego-Marii Raczyńskiego;

w powiecie krasnostawskim i węgrowskim:

45) 380 ha z nieruchomości: Sucha, Stawiska, Altoria-Piotrowice, Ryczyca, Wilczonek i Surchów stanowiących własność Edwarda Cieszkowskiego-Raczyńskiego, Felicjana Cieszkowskiego - Dembińskiego, Jana Cieszkowskiego - Tyszkiewicza i Pawła Cieszkowskiego - Żółtowskiego;

w powiecie lubelskim:

46) 220 ha z nieruchomości Snopków stanowiącej własność spadkobierców Kazimierza i Zofii Piaszczyńskich;

47) 270 ha z nieruchomości Kiełczewice A stanowiącej własność spadkobierców Romana Kozaryna-Okulicza;

48) 150 ha z nieruchomości: Łańcuchów, Kajetanówka,

Górny i Łańcuchów 2 stanowiącej własność Marii - Olimpii - Pelagii Steckiej;

w powiecie puławskim:

49) 400 ha z nieruchomości Łaziska A. B. stanowiącej własność Haliny Iłłakowiczowej;

w powiecie radzymińskim:

50) 345 ha z nieruchomości Branica stanowiącej własność Władysława Rulikowskiego;

51) 300 ha z nieruchomości Miasto Międzyrzec stanowiącej własność Andrzeja Potockiego;

52) 300 ha z nieruchomości: Turów i Witoroż stanowiących własność Artura Potockiego;

w powiecie tomaszowskim:

53) 50 ha z nieruchomości Zubowice stanowiącej własność Marii Dekshajmer;

54) 320 ha z nieruchomości: Sielec-Majdan Dąbrowa, Karolin i Zwiartów stanowiących własność Marii Makomaskiej;

55) 145 ha z nieruchomości: Witków i żabcze stanowiących własność Józefa Rulikowskiego;

w powiecie węgrowskim:

56) 500 ha z nieruchomości: Łochów, Kołodziąż i Kiełczew B. stanowiących własność Elżbiety-Marii Łodzia-Kurnatowskiej;

w powiecie włodawskim:

57) 290 ha z nieruchomości Hołowno vel Antopol stanowiącej własność Antoniny Zaleskiej;

58) 400 ha z nieruchomości: Miasto Włodawa, Łąka Granka, Weryki i Włodawa C. stanowiących własność Konstantego-Tomasza-Huberta Zamoyskiego;

w województwie wołyńskim:

w powiecie dubieńskim:

59) 75 ha z nieruchomości: Plaszewo-Kozińskie, Bereh i Dubowica stanowiących własność Włodzimierza Mielnikowa;

60) 50 ha z nieruchomości: Chotyń, Połuniczno, Boratyn i Dobrowodka stanowiących własność Kiryła Swiesznikowa;

w powiecie horochowskim:

61) 50 ha z nieruchomości Beresteczko z przyległościami stanowiącej własność Pawła Grabbego;

w powiecie horochowskim i włodzimierskim:

62) 400 ha z nieruchomości: Biskupicze-Wojkowicze z folwarkiem Szczęsna Wola, Jakowicze i Bubnów-Rusnów stanowiących własność Zygmunta Kaszowskiego;

w powiecie kostopolskim:

63) 300 ha z nieruchomości Stepań stanowiącej własność Zakładów Przemysłowo-Leśnych „Stepań" S-ka Akcyjna;

w powiecie kowelskim:

64) 160 ha z nieruchomości Boża-Wola stanowiącej własność Nikanora Szewczuka;

65) 420 ha z nieruchomości Dolsk z przyległościami stanowiącej własność Emilii-Hortensji-Antoniny Rzyszczewskiej;

w powiecie krzemienieckim:

66) 60 ha z nieruchomości Maniów stanowiącej własność Jana Dżusa;

w powiecie rówieńskim:

67) 50 ha z nieruchomości: Oleksin, Oleksin A. i Ponebel stanowiących własność cukrowni „Szpanów" Spółka Akcyjna;

68) 200 ha z nieruchomości Szpanów z przyległościami stanowiącej własność Janusza Radziwiłła;

69) 60 ha z nieruchomości: Witków i Witków I, II i IV stanowiących własność Marii Raczyńskiej, Tatiany Snarskiej, Heleny Połuektowej i Zofii Macniewej;

70) 110 ha z nieruchomości Zabara stanowiącej własność Witolda Radeckiego-Mikulicza;

71) 325 ha z nieruchomości: Humienniki, Zarzyck, Janówka-Józefin, Krzywicze, Karajewicze i Chocin stanowiących własność Marcina i Józefa Boguszów;

w powiecie sarneńskim:

72) 150 ha z nieruchomości: Tynne, Czebenie (Czabel) i Zabara stanowiących własność spadkobierców Hipolita Młodzianowskiego;

73) 100 ha z nieruchomości Kisorycze stanowiącej własność Banku Osadniczego Spółdzielni z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie;

w powiecie włodzimierskim:

74) 340 ha z nieruchomości Nowosiółki stanowiącej własność Adama-Andrzeja Podlewskiego;

w powiecie zdołbunowskim:

75) 350 ha z nieruchomości Buszcza z przyległościami stanowiącej własność Mariana Gawiaka.

w województwie tarnopolskim:

w powiecie borszczowskim:

76) 580 ha z nieruchomości Krzywcze stanowiącej własność Markusa - Majera, Lazara i Isaka - Eisiga Melzerów, Lei - Fradel Aszhejmowej oraz Frimy Astlowej;

77) 680 ha z nieruchomości: Olchowiec i Słobudka muszkatowiecka stanowiących własność Racheli, Chaima, Feigi - Lei, Hindy - Eidli, Reisy - Perli, Marii, Juliusza i Marka Hafnerów, Chai Kopelman, Cyli Griffel i Marii Kalmus;

78) 250 ha z nieruchomości Oleksińce stanowiącej własność Stanisława Gromnickiego;

w powiecie czortkowskim:

79) 400 ha z nieruchomości Zalesie stanowiącej własność Bronisława Kimelmana;

80) 200 ha z nieruchomości: Szwajkowce i Uhryń stanowiących własność Tadeusza i Heleny Potockich;

w powiecie kamioneckim:

81) 200 ha z nieruchomości: Busk nowy, Adamy, Ostapkowce, Pobużany, Wierzblany, Wolica derewlańska, Zuratyn, Humniska, Grabowa i Rakobuty stanowiących własność Alicji-Elżbiety Ancarorone Habsburgowej i Kazimierza Badeniego;

w powiecie podhajeckim:

82) 320 ha z nieruchomości Białokiernica stanowiącej własność Juliana Rothsteina;

83) 260 ha z nieruchomości Dobrowody stanowiącej własność Łukasza Raciborskiego;

w powiecie przemyślańskim:

84) 110 ha z nieruchomości Pletenice stanowiącej własność Izydora Hołubowicza;

w powiecie zaleszczyckim:

85) 750 ha z nieruchomości Różanówka stanowiącej własność Karola Bubera;
86) 300 ha z nieruchomości: Gródek, Duninów, Kasperowce, Kułakowce i Szczytowce stanowiących własność Jana Borkowskiego;
87) 200 ha z nieruchomości Kołodróbka stanowiącej własność Julii Della Scala;

w województwie lwowskim:

w powiecie brzozowskim:

88) 300 ha z nieruchomości: Wzdów i Turzepole stanowiących własność Wojciecha i Marii Ostaszewskich;

w powiecie brzozowskim, leskim i turczańskim:

89) 320 ha z nieruchomości: Dydnia Górna, Dydnia Dolna, Wołcze i Przysłup stanowiących własność Bolesława Dydyńskiego oraz Kalnica Smerek i Strubowisko stanowiących własność Lucjana, Klementyny i Ksawerego Borek-Preków;

w powiecie dobromilskim:

90) 200 ha z nieruchomości: Posada Nowomiejska, Boniowice i Nowemiasto stanowiących własność Wiktora żurowskiego;

w powiecie drohobyckim i turczańskim:

91) 350 ha z nieruchomości: Borynia, Ilnik, Wysocko Niżne, Husne Wyżne, Husne Niżne, Krywka, Libuchora, Isaje, Jasionka Masiowa, Jasionka Steciowa, Wołosianka Mała, Wołosianka Wielka, Ryków, Krasne, Bachnowate, Jabłonów, Rosochacz, Butełka Wyżna, Butełka Niżna, Hnyła, Butla, Mołdawsko, Jaworów, Zadzielsko, Zawadka, Krywe, Radycz, Myta, Suchy Potok, Dołżki, Kondratów, Świdnik, Łastówki, Zdzianna, Smólna, Bystrzyca, Załokieć, Opaka, Stronne, Podbuż, Dolhe, Bachnowate i Hołowsko stanowiących własność firmy „Godulla“ Sp. Akc. w Chebziu i Górnośląskiego Tow. Akc. dla Przemysłu Drzewnego w Tarnowskich Górach;

w powiecie jarosławskim:

92) 210 ha z nieruchomości Zamiechów stanowiącej własność Juliana Ustrzyckiego;

w powiecie kolbuszowskim:

93) 210 ha z nieruchomości: Kolbuszowa Górna, Kolbuszowa Dolna, Dubas, Mroczkówka, Brawarzyska, Werynia, Kłapówka, Ruda i Widełki stanowiących własność Jerzego Tyszkiewicza;

w powiecie lubaczowskim:

94) 400 ha z nieruchomości: Ruda Różaniecka, Huta Różaniecka, Płazów, Henrykówka, Gorajec, Na Przykopach Morgi, Dąbrówka, Niemstów, Ułazów, Dzików Nowy i Dzików Stary stanowiących własność Hugona Wattmanna Maëlcamp Beaulieu;

w powiecie lwowskim, rawskim i żółkiewskim:

95) 800 ha z nieruchomości: Gaje, Hermanów i Biłka Szlachecka stanowiących własność Zofii Czarkowskiej-Golejewskiej, Zuchorzyce i Biłka Szlachecka stanowiących własność Elżbiety-Seweryny Sapieżanki, Kłodno Wielkie, Pieczychwosty i Kłodno stanowiących własność Hermancji Przeździeckiej, Pieczychwosty, Czestyn i Wólka Mazowiecka stanowiących własność Marii Zamoyskiej i Wandy Dzieduszyckiej oraz Kłodno i Kłodno Wielkie stanowiących własność Hermancji Przeździeckiej, Marii Zamoyskiej, Wandy Dzieduszyckiej, Elżbiety - Seweryny Sapieżanki i Zofii Czarkowskiej-Golejewskiej;

w powiecie niżańskim:

96) 140 ha z nieruchomości: Nisko, Przyszów Kameralny, Racławice, Pławo, Nowosielec, Maziarnia i Burdzawy stanowiących własność Gerharda Franckego;

w powiecie mościskim:

97) 100 ha z nieruchomości: Trzcieniec i Dębowica stanowiących własność Adama Youngi de Lenie;

w powiecie rawskim:

98) 320 ha z nieruchomości: Lubycza Kameralna, Lubycza Kniazie i Werchrata stanowiących własność Marcina Horowitza;

99) 350 ha z nieruchomości: Żurawce z Rudą, Nawosiółki i Lubycza Kameralna stanowiących własność Hersza Federbuscha;

100) 100 ha z nieruchomości Bełżec stanowiącej własność Ireny-Marii Moraczewskiej-Trzeciewskiej;

w powiecie rudeckim:

101) 200 ha z nieruchomości: Chłopy, Brzeziec, Burcze, Buczały, Herman, Ostrów, Ostroróg, Litewka, Andrianów, Klicko, Katarynice, Tatarynów, Łowczyce, Powerchów, Koszarki, Czułowice, Rumno, Rybołówki, Nowa Wieś, Porzecze, Jakimczyce, Kołodruby, Jasionów, Podzwierzyniec i Komarno stanowiących własność Karoliny i Adelajdy Lanckorońskich;

w powiecie rudeckim i rzeszowskim:

102) 180 ha z nieruchomości: Tuligłowy, Malinów, Koniuszki Tuligłowskie, Susułów i Bratkowice stanowiących własność Stanisława Bala;

w województwie krakowskim:

w powiecie brzeskim i nowosądeckim:

103) 280 ha z nieruchomości: Wielka Wieś i Rożnów stanowiących własność Joanny-Krystyny Stadnickiej;

w powiecie chrzanowskim, krakowskim i wadowickim:

104) 200 ha z nieruchomości: Krzeszowice i Zator z przyległościami stanowiących własność Adama Potockiego oraz Pisary, żary i Dubie stanowiących własność Antoniego i Marii Lewalskich;

w powiecie dąbrowskim:

105) 300 ha z nieruchomości: Szczucin, Maniów, Borki, Zabrnie, Świdrówka, Wola Szczucińska i Łęka Szczucińska stanowiących własność Eleonory Lubomirskiej;

106) 100 ha z nieruchomości: Breń, Breń-Konopka, Podborze, Dąbrówka i Dąbrówki Breńskie stanowiących własność Feliksa - Ignacego - Leona Konopki;

w powiecie mieleckim:

107) 200 ha z nieruchomości: Przecław, Przedmieście, Białybór, Podole, Wylów, Kądziołki, Tuszyna Rey i Ruda stanowiących własność Stanisława Reya;

w powiecie nowotarskim:

108) 720 ha z nieruchomości: Niedzica-Zamek, Łapsze Niżne, Łapsze Wyżne, Falsztyn i Kacwin stanowiących własność Gezy, Stefana, Małgorzaty i Ewy Salamonów;

w powiecie ropczyckim:

109) 60 ha z nieruchomości Witkowice z przyległościami stanowiącej własność Henryka Dembińskiego.

§ 2. Oznaczone w § 1 obszary ulegną odpowiedniemu zmniejszeniu — o ile wykonanie wykazu imiennego uszczupliłoby uprawnienia właścicieli, wynikające z przepisów art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o wyłączeniu gruntów na cele gospodarstwa leśnego (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 203).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 30.IX.36 r. Nr. 74, poz. 527).

78.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 26 sierpnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o uboju zwierząt gospodarskich.

Na podstawie art. 3 i 7 ustawy z dnia 17 kwietnia 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 237) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Ubój bydła rogatego może być dokonywany poza rzeźniami w przypadkach:

a) uboju z konieczności, w rozumieniu przepisów o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, oraz
b) uboju na potrzeby własnego gospodarstwa domowego, w rozumieniu przepisów o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, jeżeli odbywa się on w miejscowości, nie posiadającej czynnej rzeźni publicznej, a zwierzęta nie wykazują objawów lub zmian, nasuwających wątpliwości co do zdatności mięsa do spożycia.

(2) Ubój koni może być dokonywany poza rzeźnią jedynie w przypadkach uboju z konieczności.

§ 2. (1) Ubój bydła rogatego, owiec, kóz, świń i koni powinien odbywać się w ten sposób, aby ogłuszanie i wykrwawianie następowały w osobnym pomieszczeniu, do którego zwierzęta wprowadzone będą w ilości, która niezwłocznie i jednocześnie może być poddana ubojowi.

(2) Bydło rogate oraz konie wprowadzane do hal ubojowych powinny mieć zasłonięte oczy.

§ 3. Zwierzęta, przeznaczone na ubój, powinny być wprowadzone i pędzone ostrożnie, aby uniknąć ślizgania się zwierząt i upadania.

§ 4. Przed ogłuszeniem lub w inny sposób pozbawieniem przytomności zwierzęta powinny być unieruchomione; przy unieruchamianiu zwierząt należy postępować w sposób oględny unikając zadawania zwierzętom niepotrzebnych cierpień; jeżeli unieruchomienie wymaga krępowania zwierzęcia, to krępowanie powinno odbywać się tylko w takim stopniu, jaki jest potrzebny do wykonania ogłuszenia lub pozbawienia zwierzęcia przytomności.

§ 5. (1) Natychmiast po unieruchomieniu zwierzęcia należy je ogłuszyć lub w inny sposób pozbawić przytomności i wykrwawić.

(2) Celem ogłuszenia lub w inny sposób pozbawienia zwierząt przytomności przed wykrwawieniem należy stosować:

a) metody mechaniczne lub
b) prąd elektryczny.

Gnykowanie oraz skręcanie kręgów szyi jest zakazane.

(3) Ogłuszanie lub w inny sposób pozbawianie zwierząt przytomności musi być tak wykonane, aby uniknąć niepotrzebnych cierpień zwierzęcia. Musi ono nastąpić szybko i być niezawodne oraz na tyle trwałe, aby umożliwić wykrwawienie w stanie utraty przytomności. Należy je wykonywać przy użyciu specjalnych przyrządów i narzędzi typów uznanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6. Przyrządy i narzędzia używane do ogłuszania lub

w inny sposób pozbawiania przytomności powinny być utrzymywane w stanie pełnej używalności. Nie wolno używać przyrządów i narzędzi działających wadliwie i nieskutecznie.

§ 7. Sposób ogłuszania lub w inny sposób pozbawiania przytomności powinien być przewidziany w regulaminie rzeźni i zatwierdzony przez władze, wykonywające nadzór nad urzędowym badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa.

§ 8. Do oprawienia zwierzęcia można przystąpić dopiero po stwierdzeniu jego śmierci.

§ 9. Miejsce, na którym odbywa się ubój zwierzęcia, powinno być natychmiast po wykrwawieniu oczyszczone ze krwi, wydzielin i wydalin zwierzęcia.

§ 10. (1) Ogłuszanie lub w inny sposób pozbawianie przytomności oraz wykrwawianie zwierząt mogą być dokonywane jedynie przez osoby płci męskiej w wieku co najmniej 18 lat.

(2) Do ugłuszania i wykrwawiania dopuszcza się tylko takie osoby, które dają gwarancję, że czynność tę wykonają sprawnie i z umiejętnością zawodową.

§ 11. (1) Przy uboju mogą być obecne tylko osoby należące do personelu rzeźni i posiadacz zwierząt; inne osoby mogą być obecne jedynie za zezwoleniem kierownika rzeźni.

(2) Osoby poniżej 16 lat nie mogą być obecne przy uboju.

§ 12. Organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa powinny nadzorować, aby przy uboju nie zadawano zwierzętom zbędnego bólu i cierpień.

§ 13. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie dotyczą:

a) uboju, dokonywanego w zagrodach zapowietrzonych w myśl przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych,

b) w zakresie §§ 4, 5, 6 i 7 uboju zwierząt dla spożycia tych grup ludności, których wyznanie wymaga stosowania przy uboju specjalnych zabiegów.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 18.IX.36 r. Nr. 70 poz. 503).

79.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 26 sierpnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych o sposobach i warunkach uboju rytualnego zwierząt gospodarskich.

Na podstawie art. 5 ust. (1) ustawy z dnia 17 kwietnia 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 237) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) W rozumieniu rozporządzenia niniejszego wyrażenie „ubój rytualny" oznacza ubój zwierząt dla spożycia przez te grupy ludności, których wyznanie wymaga stosowania przy uboju specjalnych zabiegów natury wyznaniowej.

(2) Rozporządzenie niniejsze dotyczy uboju rytualnego: bydła rogatego (również cieląt), koni, owiec, kóz i drobiu.

§ 2. (1) Ubój rytualny powinien odbywać się w rzeźniach samorządowych, wyznaczonych przez wojewodę. Wojewoda może wyrazić zgodę na ubój również w innej rzeźni, o ile rzeźnia taka znajduje się w miejscowości, gdzie nie ma rzeźni samorządowej.

(2) Ubój rytualny dla celów wywozu za granicę powinien odbywać się w rzeźniach, wyznaczonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) Ubój rytualny drobiu może odbywać się również w innych miejscach.

§ 3. Rzeźnie, w których odbywa się ubój rytualny, powinny posiadać odpowiednie urządzenia techniczne i sanitarne oraz stały nadzór weterynaryjny. Miejsca uboju drobiu powinny być tak urządzone, aby łatwo dawały się oszyszczać i odkażać.

§ 4. (1) Rytualne wykrwawienie (rytualne zarzynanie) może być dokonywane przez osoby w wieku powyżej 18 lat, posiadające zezwolenie kierownika rzeźni.

(2) O ile ustawy państwowe przewidują w zadaniach gminy wyznaniowej obowiązek troszczenia się o dostarczanie swym członkom mięsa z uboju rytualnego, wymagane są od osoby dokonywającej rytualnego wykrwawiania (zarzynania). poza zezwoleniem kierownika rzeźni:

a) pisemna zgoda właściwej władzy wyznaniowej danej gminy wyznaniowej,
b) stwierdzenie przez zarząd danej gminy wyznaniowej, że osoba ta znajduje się na etacie gminy w charakterze ry-

tualnego rzezaka lub że wspomniany zarząd nie sprzeciwia się wykonywaniu przez tę osobę rytualnego wykrwawiania (zarzynania).

§ 5. (1) Ubój rytualny w rzeźni powinien odbywać się w oddzielnym pomieszczeniu, wyłącznie do tego celu przeznaczonym.

(2) Wojewoda może zezwolić na ubój rytualny w ogólnych pomieszczeniach dla uboju, jednakże pod warunkiem, że ubój rytualny nie może odbywać się jednocześnie z ubojem zwykłym.

§ 6. Osoby, upoważnione do wykrwawiania przy uboju rytualnym, mogą czynić to bez uprzedniego ogłuszania lub w inny sposób pozbawiania przytomności — na wyraźne żądanie posiadacza zwierzęcia.

§ 7. Przy czynnościach przygotowawczych do uboju rytualnego bez ogłuszania lub innego sposobu pozbawiania zwierząt przytomności należy przestrzegać warunków następujących:

a) wprowadzenie zwierzęcia na miejsce uboju powinno nastąpić dopiero wówczas, gdy rzezak rytualny znajduje się na miejscu uboju z przygotowanymi narzędziami;
b) pętanie i kładzenie zwierzęcia do uboju może być wykonane tylko przez odpowiednio wyszkolone osoby; czynności te powinny być wykonywane sprawnie i szybko oraz z największym oszczędzaniem zwierzęcia; kładzebydła rogatego, oprócz cieląt, powinno odbywać się za pomocą przyrządów do kładzenia, typów uznanych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych;
c) powrozy, używane do pętania, powinny być odpowiednio mocne i tak zadzierzgnięte lub zawiązane, aby zerwanie ich lub oswobodzenie się z nich zwierzęcia było uniemożliwione;
d) unieruchamianie głowy powinno być dokonywane przez osoby, posiadające odpowiednią siłę fizyczną.

§ 8. (1) Ilość zwierząt, które mogą być poddane ubojowi rytualnemu, powinna być ograniczona do potrzeb tej ludności, której wyznanie zabrania spożywania innego mięsa, i to w ten sposób, żeby cała ilość mięsa, pochodząca z uboju rytualnego (części przednie i tylne), odpowiadała potrzebom spożycia właściwych grup ludności oraz wywozu tego rodzaju mięsa i jego przetworów za granicę.

(2) Wojewódzkie władze administracji ogólnej, a dla m. st. Warszawy Zarząd Miejski ustalają dla każdego powiatu oraz miast wydzielonych na okres od 1 do 3 miesięcy, zależnie od miejscowych warunków, w kg żywej wagi ilość zwierząt do uboju rytualnego. Powiatowe władze administracji ogólnej, a w miastach wydzielonych zarządy tych miast przeprowadzają podział tej ilości pomiędzy sprzedawców mięsa z uboju rytualnego, wydając im pozwolenia na ubój rytualny według zał.

wzoru Nr. 1 i wyznaczając rzeźnie, w których ubój ten powinien być wykonywany.

(3) Władze, wymienione w ust. (2), przed dokonaniem podziału tej ilości wysłuchają opinii władz zainteresowanych gmin wyznaniowych.

(4) Przepisy paragrafu niniejszego nie dotyczą drobiu.

§ 9. (1) Pozwolenia na ubój rytualny, o których mowa w ust. (2) § 8, wydaje się wyłącznie koncesjonowanym stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 17 kwietnia 1936 roku o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 237) sprzedawcom mięsa z uboju rytualnego lub przetworów tego mięsa.

(2) W pozwoleniu należy wymieniać:

a) imię i nazwisko posiadacza koncesji;
b) rzeźnię, w której ubój rytualny powinien być wykonany;
c) ogólną wagę zwierząt żywych, które koncensjonariusz może w okresie ważności pozwolenia poddać ubojowi rytualnemu;
d) miejsca sprzedaży mięsa i przetworów (lub przeznaczeczenie wywozu za granicę);
a) okres ważności pozwolenia.

Pozwolenia na ubój rytualny nie mogą być odstępowane innym osobom, chociażby również posiadaczom koncesji.

(3) Organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w rzeźniach przed dopuszczeniem zwierząt do uboju oznacza każdorazowo na pozwoleniach wagę zwierząt, dopuszczonych do uboju.

(4) Posiadacze koncesji, którym wydano pozwolenia na ubój rytualny, są obowiązani pozwolenia te przechowywać dla celów kontroli oraz zwracać właściwym władzom przy odbiorze pozwoleń następnych.

§ 10. Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wydaje pozwolenia na ubój rytualny na wywóz mięsa lub przetworów za granicę oraz ustala warunki tego uboju.

§ 11. (1) Powiatowe władze administracji ogólnej i zarządy miast wydzielonych powinny prowadzić dla celów kontroli wykazy osób, otrzymujących pozwolenie na ubój rytualny, rzeźni oraz wagi zwierząt, dopuszczonych do uboju rytualnego, — według zał. wzoru Nr. 2.

(2) Organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w rzeźniach, wyznaczonych do uboju rytualnego, powinny być powiadamiane o osobach koncesjonariuszy oraz o wydanych pozwoleniach.

§ 12. (1) Organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w rzeźni wyznaczonej do uboju rytualnego, powinien prowadzić osobny dziennik według zał. wzoru Nr. 3, w którym

Wzór. Nr. 1 — (*Str. 1*). — Załącznik do § 8 rozp. Min. Roln. i Reform Roln. z dnia 26 sierpnia 1936 r.

POZWOLENIE NA UBÓJ RYTUALNY Nr. ....

P. .... posiada koncesję na sprzedaż mięsa z uboju
(imię i nazwisko posiadacza koncesji)

rytualnego w .... oraz ma prawo
(Miejscowość ulica Nr. domu)

w czasie od .... do .... poddać ubojowi rytualnemu w rzeźni ....

.... zwierzęta gospodarskie: bydło rogate (także cielęta), konie, kozy i owce,
(nazwa rzeźni i miejscowości)

ogółem .... (słownie: ....

....)

kilogramów wagi żywej.

Pieczęć i podpis władz

(*Str. 2*).

Wykaz zwierząt poddanych ubojowi rytualnemu.

Data uboju	Ilość rodzaj zwierząt	Waga żywa	Pieczęć lub znak i podpis organu urzędowego badania	Data uboju	Ilość i rodzaj zwierząt	Waga żywa	Pieczęć lub znak i podpis organu urzędowego badania

Uwagi: 1) Jeżeli z braku wagi zwierzę nie mogło być zważone, należy przed cyfrą postawić znak sz (waga na podstawie szacunku).

2) Pozwolenie niniejsze należy zwrócić w stanie niezniszczonym właściwej władzy przy odbiorze pozwolenia na okres następny.

Wzór Nr. 2.

str.......................

Załącznik do § 11 rozp. Min. Roln. i Reform Roln. z dnia 26 sierpnia 1936 r. (poz. 504).

WYKAZ POZWOLEŃ NA UBÓJ RYTUALNY

Imię i nazwiska koncesjonariusza ....

Miejsce sprzedaży mięsa, wymienione w koncesji ....

Wystawiono pozwolenie na ubój rytualny:					Pozwolenie wykorzystane na ogólną ilość kg żywej wagi (wypełnić po zwrocie)	Uwagi
Dnia	Nr	w rzeźni	ważne na okres od — do	na ogólną ilość kg żywej wagi		

Wzór Nr. 3.

Załącznik do § 12 rozp. Min. Roln. i Reform Roln. z dnia 26 sierpnia 1936 r. (poz. 504).

Nazwa rzeźni:

DZIENNIK UBOJU RYTUALNEGO.

Data uboju	Imię i nazwisko osoby wymienionej w pozwoleniu (koncesjonajrusza)	Nr pozwolenia	Rodzaj i ilość zwierząt	Waga w kg	Uwagi

zaznacza każdorazowo rodzaj, ilość i wagę poddanych ubojowi rytualnemu zwierząt z podaniem nazwiska i imienia posiadacza oraz numeru pozwolenia na ubój.

(2) Organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w rzeźni wydaje świadectwa na wywóz mięsa z uboju rytualnego poza granice miejscowości, w której dokonano uboju, gdy miejsce sprzedaży, wymienione w pozwoleniu, położone jest poza granicami tej miejscowości i tylko w ramach ilości, wymienionej w pozwoleniach.

(3) Na świadectwach należy umieszczać odciski pieczęci, umieszczonych na mięsie, wskazujących, że mięso pochodzi z uboju rytualnego.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych *J. Poniatowski.*

(Dz. U. R. P. z 18.IX.36 r. Nr. 70, poz. 504).

80.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 24 września 1936 r.

o ochronie jesiotrów, łososi i troci w Wiśle i jej dopływach.

Na podstawie art. 54 ust. (1) pkt 1) ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się zakaz połowu jesiotrów.

§ 2. (1) Wprowadza się zakaz połowu łososi i troci w okresach następujących:

1. na obszarze województwa pomorskiego — od 10 grudnia do 10 stycznia i od 15 kwietnia do 15 maja;
2. od granicy województwa pomorskiego i warszawskiego do ujścia do Wisły rzeki Sanny — od 15 kwietnia do 31 maja;
3. od ujścia rzeki Sanny do granicy województwa śląskiego— od 15 kwietnia do 31 maja oraz od 1 października do 31 grudnia.

(2) Przepis ust. (1) nie dotyczy sportowego połowu na wędkę.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1936 r. i obowiązuje do dnia 30 września 1939 r.

Na ten okres czasu zawiesza się przepis § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 27 października 1932 r. o ochronie ryb i raków na wodach otwartych (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 874) dotyczący ochrony jesiotrów, łososi i troci w Wiśle i jej dorzeczu.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski.*

Dz. U. R. P. z 30.IX.36 r. Nr. 74, poz. 530).

POZA WYŻEJ WYMIENIONYMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY, DEKRETY I ROZPORZĄDZENIA.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1936 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o uposażeniu funkcjonariuszów administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. z 10.IX.36 r. Nr. 68, poz. 492).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 sierpnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statutach: Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego oraz Banku Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego (Dz. U. R. P. z 15.IX.36 r. Nr. 69, poz. 498).

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 sierpnia 1936 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 14 czerwca 1934 r. w sprawie dokonywania zgłoszeń przez pracodawców rolnych, sposobu ryczałtowania i uiszczania składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych oraz o wysokości tych składek, wydanego w zakresie §§ 2, 3, 5, 11, 13 i 22 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. z 18.IX.36 r. Nr. 70, poz. 501) .

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 września 1936 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o warunkach obrotu mięsem, pochodzącym z uboju rytualnego (Dz. U. R. P. z 18.IX.36 r. Nr. 70, poz. 505).

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 sierpnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ważeniu bydła rogatego, trzody chlewnej i owiec sprzedawanych na targowiskach (Dz. U. R. P. z 21.IX. 36 r. Nr. 71, poz. 513).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 sierpnia 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1936 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P., z 24.IX.36 r. Nr. 72, poz. 520).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 września 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o ustaleniu dalszego zapasu cukru na okres kampanijny 1935/36 (Dz. U. R. P. z 28.IX.36 r. Nr. 73, poz. 522).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 sierpnia 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzeń z dnia 25 października 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów. (Dz. U. R. P. z 30.IX.36 r. Nr. 74, poz. 528).

OKÓLNIK NR. 1
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. V-1/Int. z dnia 2 października 1936 r.

w sprawie zakupów zagranicznych.

W związku z uchyleniem uchwały Komitetu Ekonomicznego z dnia 19 marca 1932 r. Nr. K. E. 25-1/5 w sprawie zakupów zagranicznych zarządzam co następuje:

1) Przy projektowaniu zakupów zagranicznych należy przestrzegać zasady, że rządowe i samorządowe zakupy przedmiotów pochodzenia zagranicznego powinny być ograniczone do minimalnych rozmiarów i tylko do przypadków bezwzględnej konieczności, a mianowicie, gdy przedmioty pochodzenia zagranicznego nie dadzą się zastąpić nawet takimi przedmiotami krajowej wytwórczości, które chociaż nie odpowiadają w zupełności wzorom zagranicznym — mogą je jednak w znacznym stopniu zastąpić.

2) Jako zakup przedmiotu zagranicznego należy uważać nabycie surowców, półfabrykatów, wyrobów gotowych oraz innych materiałów pochodzących częściowo lub w całości z poza obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, choćby nawet były nabyte w kraju.

3) W każdym przypadku stwierdzenia zgodnie z pkt. 1 konieczności zakupu zagranicznego należy przedstawiać Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych odpowiedni wniosek do zatwierdzenia.

4) Najpóźniej do dnia 1 marca każdego roku należy nadesłać Ministerstwu roczne programy zamierzonych zakupów zagranicznych.

5) Program zamierzonych zakupów na okres do końca roku budżetowego 1936/37 należy nadesłać do dnia 1 listopada 1936 r.

6) W terminie dwu tygodni po upływie każdego kwartału należy nadsyłać Ministerstwu kwartalne sprawozdania z poczynionych zakupów zagranicznych.

Jednocześnie uchylam okólnik Nr. 23 z dnia 30 kwietnia 1932 r. (Nr. O. Pr. 248).

Minister *Jul. Poniatowski*

Otrzymują: Dyrektor Państwowego Instytutu Nauk. Gosp. Wiejsk. w Puławach, Kierownicy Państwowych Zakładów Chowu Koni, Urzędy Wojewódzkie, Prezesi Izb Rolniczych.

82.

OKÓLNIK MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Nr. 1799/II. A./36 z dnia 30 czerwca 1936 r.

w sprawie powództw o zakłócenie posiadania w związku z postępowaniem scaleniowem.

Do wszystkich sądów.

W myśl art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu art. 10 pkt. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 ust. 1 pkt. d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) starosta wprowadza uczestników scalenia w posiadanie wydzielonych im gruntów. Czynność ta, zgodnie z przepisem § 59 rozporządzenia z dnia 27 sierpnia 1928 r. w sprawie wykonywania ustawy o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 763) odbywa się w ten sposób, że starosta lub mierniczy zjeżdża na miejsce i na zwołanem w tym celu zebraniu ogólnem uczestników scalenia ogłasza zebranym, że od tej chwili stają się posiadaczami gruntów, im wydzielonych.

Według stałego orzecznictwa Sądu Najwyższego w tej materji tego rodzaju czynności starosty lub mierniczego czynią uczestników scalenia faktycznymi posiadaczami owych gruntów bez potrzeby przedsiębrania jakichkolwiek innych kroków (Zb. O. S. N. Izby I 1928 r. Nr. 73; Zb. O. S. N. z 1935 r. Nr. 287; Zb. O. S. N. z 1936 r. Nr. 6), a zatem i bez potrzeby objęcia gruntów we władanie faktyczne.

Z chwilą ukończenia wspomnianych czynności uczestnikom scalenia służy ochrona posesoryjna także w stosunku do poprzednich posiadaczy wydzielonych gruntów, nawet gdyby ci ostatni na przejście posiadania zgody nie wyrazili.

Wobec sprzecznych w tym względzie orzeczeń, mogących wprowadzić zamieszanie do akcji przebudowy ustroju rolnego i narazić uczestników scalenia na kosztowne i długotrwałe procesy, zwracam na powyższy stan prawny uwagę wszystkich sądów, uzupełniając co do tych zagadnień wyjaśnienia, podane

w okólniku, umieszczonym w II Zbiorze rozporządzeń i okólników pod poz. 368 (str. 704).

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

(Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości z 15.VII.36 r. Nr. 11)

83.

PISMO OKÓLNE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. BP. XI-716 z dnia 30 maja 1936 r.

w sprawie podziału województw na obwody ochrony lasów.

Ustalam w porozumieniu z Panem Ministrem Spraw Wewnętrznych podział województw na obwody komisarzy ochrony lasów (załącznik Nr. 1).

Wszelkie zmiany w powyższym podziale województw na obwody komisarzy ochrony lasów (zmiany obwodów i siedzib komisarzy) mogą być przeprowadzone tylko na podstawie mojej decyzji wydanej w porozumieniu z Panem Ministrem Spraw Wewnętrznych.

W związku z tym przypominam, że miejscem stałego urzędowania komisarzy ochrony lasów winno być bezwarunkowo to starostwo powiatowe, które jest wyznaczone jako siedziba urzędowa komisarza. Wojewódzki inspektor ochrony lasów, któremu nie został dany do pomocy stały zastępca (komisarz ochrony lasów bez obwodu), może powoływać do współpracy komisarza ochrony lasów z obwodu, mającego siedzibę urzędową w mieście wojewódzkim. Wspomniany ostatnio komisarz nie może być jednakże używany do opracowywania w urzędzie wojewódzkim decyzyj (odwołań), odnoszących się do jego obwodu, jak również do odbywania lustracji działalności innych komisarzy.

Jednocześnie ustalam przydział personelu ochrony lasów do urzędów wojewódzkich i starostw i upoważniam Pana Wojewodę do dokonania zgodnie z tym przydziałem przeniesień z urzędu odnośnych urzędników z zachowaniem dotychczasowego charakteru stosunku i stanowiska służbowego tych urzędników (załącznik Nr. 2).

Minister *J. Poniatowski*

Otrzymują PP. Wojewodowie z wyj. Śląskiego i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Załącznik do pisma okóln. Min. Roln. i Ref. Roln. Nr. BP. XI-7/6 z dnia 30.V.1936 r.

Podział województw na obwody komisarzy ochrony lasów.

Starostwo Powiatowe będące siedzibą urzędową komisarza ochrony lasów.	Powiaty wchodzące w skład obwodu komisarza ochrony lasów.
Województwo białostockie.	
Białystok	białostocki, m. Białystok, bielski.
Grodno	augustowski, grodzieński, sokólski, suwalski.
Łomża	łomżyński, ostrołęcki, ostrowski, szczuczyński, wysokomazowiecki.
Wołkowysk	wołkowyski.
Województwo kieleckie.	
Częstochowa	będziński, częstochowski, m. Częstochowa, miechowski, olkuski, m. Sosnowiec, włoszczowski, zawierciański.
Kielce	jędrzejowski, kielecki, opatowski, pińczowski, sandomierski, stopnicki.
Radom	iłżecki, konecki, kozienicki, opoczyński, radomski, m. Radom.
Województwo krakowskie.	
Kraków	bocheński, chrzanowski, krakowski, m. Kraków, myślenicki.
Nowy Sącz	gorlicki, jasielski, nowosądecki.
Nowy Targ	limanowski, nowotarski.
Tarnów	brzeski, dąbrowski, mielecki, ropczycki, tarnowski.
Wadowice	bialski, wadowicki, żywiecki.
Województwo lubelskie.	
Chełm	chełmski, lubartowski, radzyński, włodawski.
Lublin	garwoliński, janowski, lubelski, m. Lublin, puławski.
Siedlce	bialski, łukowski, siedlecki, sokołowski, węgrowski.

Zamość	biłgorajski, hrubieszowski, krasnostawski, tomaszowski, zamojski.

Województwo lwowskie.

Lwów	bóbrecki, grodecki, jaworowski, lwowski, m. Lwów.
Przemyśl	brzozowski, dobromilski, jarosławski, mościski, przemyski.
Rawa Ruska	lubaczowski, rawski, sokalski, żółkiewski.
Rzeszów	kolbuszowski, krośnieński, łańcucki, przeworski, rzeszowski.
Sambor	drohobycki, rudecki, samborski, turczański.
Sanok	leski, sanocki.
Tarnobrzeg	niżański, tarnobrzeski.

Województwo łódzkie.

Kalisz	kaliski, koniński, sieradzki, turecki, wieluński.
Łódź	brzeziński, kolski, łęczycki, łódzki, m. Łódź.
Piotrków	łaski, piotrkowski, radomszański.

Województwo nowogródzkie.

Baranowicze	baranowicki.
Lida	lidzki, szczuczyński.
Nieśwież	nieświeski, stołpecki.
Nowogródek	nowogródzki, wołożyński.
Słonim	słonimski.

Województwo poleskie.

Brześć n/B	brzeski.
Kamień Koszyrski	koszyrski.
Kobryń	drohicki, kobryński, prużański.
Kosów Poleski	kosowski.
Łuniniec	łuniniecki.
Pińsk	piński.
Stolin	stoliński.

Województwo pomorskie.

Starogard	chojnicki, kartuski, kościerski, morski, m. Gdynia, sępoleński, starogardzki, tczewski, tucholski.

Toruń	brodnicki, chełmiński, działdowski, grudziądzki, m. Grudziądz, lubawski, świecki, toruński, m. Toruń, wąbrzeski.

Województwo poznańskie.

Gniezno	bydgoski, m. Bydgoszcz, chodzieski, gnieźnieński, inowrocławski, m. Inowrocław, mogileński, obornicki, szubiński, wągrowiecki, wrzesiński, wyrzyski, żniński.
Jarocin	gostyniński, jarociński, kępiński, krotoszyński, leszczyński, ostrowski, rawicki, średzki, śremski.
Poznań	czarnkowski, kościański, międzychodzki, nowotomyski, poznański, m. Poznań, szamotulski, wolsztyński.

Województwo stanisławowskie.

Dolina	doliński, kałuski.
Kołomyja	horodeński, kolomyjski, kosowski, śniatyński.
Stanisławów	nadwórniański, rohatyński, stanisławowski, tłumacki.
Stryj	stryjski, żydaczowski.

Województwo tarnopolskie.

Brzeżany	brzeżański, buczacki, podhajecki, przemyślański.
Czortków	borszczowski, czortkowski, kopyczyniecki, trembowelski, zaleszczycki.
Tarnopol	skałacki, tarnopolski, zbaraski.
Złoczów	brodzki, kamionecki, radziechowski, złoczowski, zborowski.

Województwo warszawskie.

Ciechanów	ciechanowski, makowski, mławski, płoński, przasnyski, pułtuski.
Łowicz	łowicki, gostyniński, kutnowski, rawski, skierniewicki, sochaczewski.
Warszawa	błoński, grójecki, miński, radzymiński, warszawski.
Włocławek	lipnowski, nieszawski, płocki, rypiński, sierpecki, włocławski.

Województwo wileńskie.

Głębokie (postawski)	dziśnieński, postawski.
Mołodeczno	mołodecki, wilejski.
Święciany	brasławski, święciański.
Wilno	wileńsko-trocki, m. Wilno, oszmiański.

Województwo wołyńskie.

Dubno	dubieński, krzemieniecki.
Kostopol	kostopolski.
Kowel	kowelski, lubomelski, włodzimierski i z pow. łuckiego gmina Nowo-Czartorysk.
Łuck	horochowski, powiat łucki z wyjątkiem gminy Nowo-Czartorysk.
Równe	rówieński, zdołbunowski.
Sarny	sarneński.

84.

PISMO OKóLNE. MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. B. P. XI.-3/22 z dnia 25 czerwca 1936 r.

w sprawie utworzenia referatów melioracyjnych starostw w woj. południowych i zachodnich.

Nawiązując do pism z dnia 3 kwietnia 1936 r. Nr. BP. XI-3/9 i Nr. BP. XI-3/10 w sprawie utworzenia referatów melioracyjnych w starostwach, postanawiam — w porozumieniu z P. Ministrem Spraw Wewnętrznych — co następuje.

1) Do załatwienia spraw melioracyjnych z zakresu administracji rolnictwa i reform rolnych ustanawiam w poszczególnych starostwach powiatowych na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, pomorskiego i poznańskiego osobne „referaty melioracyjne".

Podział powyższych województw na obwody referentów melioracyjnych określa załącznik Nr. 1.

Do referatów melioracyjnych w starostwach, jak również do oddziałów wodno-melioracyjnych w urzędach wojewódzkich ma analogiczne zastosowanie pismo Ministerstwa z dnia 19 marca 1936 r. Nr. BP. XI-3/5 w sprawie organizacji referatów melioracyjnych oraz załącznik Nr. 1 do tego pisma, ustalający podział czynności w sprawach melioracyjnych (Dz. Urz. Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z 1936 r. Nr. 4. poz. 24).

W związku z powyższym działające na obszarze województw krakowskiego i lwowskiego w zakresie administracji

rolnictwa i reform rolnych państwowe kierownictwa robót melioracyjnych (Dz. Urz. Min. Rol. i Reform Rolnych z 1934 r. Nr. 5, poz. 32-35) zostają zniesione.

2) Na obszarze województw stanisławowskiego i tarnopolskiego nie będą na razie tworzone referaty melioracyjne w starostwach powiatowych.

Istniejące w Urzędach Wojewódzkich Stanisławowskim i Tarnopolskim samodzielne referaty wodno-melioracyjne zostają przekształcone na „Oddziały Wodno-Melioracyjne", których kierownicy podlegają bezpośrednio Naczelnikom Wydziałów Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędów Wojewódzkich.

3) W załączniku Nr. 2 ustalam skład personalny oddziałów wodno-melioracyjnych w urzędach wojewódzkich oraz referatów melioracyjnych starostw na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, pomorskiego i poznańskiego.

Załącznik Nr. 2 obejmuje z pośród pracowników płatnych z Funduszów Budowy tylko tych, którzy zostali ustanowieni kierownikami referatów melioracyjnych w starostwach. Dysponowanie pozostałymi pracownikami, płatnymi z tych Funduszów, należy do zakresu działania Pana Wojewody.

Upoważniam Pana Wojewodę do dokonania w granicach powyższego składu przeniesień z urzędu odnośnych funkcjonariuszów na nowe miejsca służbowe.

4) Oczekuję od Pana Wojewody wydania odpowiednich zarządzeń celem uruchomienia referatów melioracyjnych w starostwach najpóźniej w dniu 15 lipca 1936 r.

Przy wydawaniu powyższych zarządzeń proszę Pana Wojewodę o wzięcie pod uwagę treści pisma Ministerstwa z dnia 19 marca 1936 r. Nr. BP. XI-3/2 (Dz. Urz. Min. Roln. i Reform Rolnych Nr. 4, poz. 25).

Minister *J. Poniatowski*

Otrzymują: PP. Wojewodowie: Krakowski, Lwowski, Pomorski, Poznański, Stanisławowski i Tarnopolski.

Zał. do pisma Min. R. i R. R. Nr. BP. XI-3/22
z dnia 25 czerwca 1936 r.

Podział województw południowych i zachodnich na referaty melioracyjne.

Starostwo powiatowe będące siedzibą referenta melioracyjnego.	Powiaty objęte działalnością referenta melioracyjnego.
Województwo krakowskie.	
Bochnia	bocheński, brzeski.
Chrzanów	bialski, chrzanowski, żywiecki.

Dąbrowa	dąbrowski, mielecki.
Kraków	krakowski, m. Kraków, myślenicki, nowotarski, wadowicki.
Nowy Sącz	gorlicki, limanowski, nowosądecki,
Tarnów	jasielski, ropczycki, tarnowski.

Województwo lwowskie.

Lwów	bobrecki, gródecki, jaworowski, lwowski, m. Lwów.
Jarosław	jarosławski, łańcucki, mościski, przemyski, przeworski, rzeszowski.
Rawa Ruska	lubaczowski, rawski, sokalski, żółkiewski.
Sambor	drohobycki, rudecki, samborski, turczański.
Sanok	brzozowski, dobromilski, krośnieński, leski, sanocki.
Tarnobrzeg	kolbuszowski, niżański, tarnobrzeski.

Województwa: stanisławowskie i tarnopolskie referaty melioracyjne na razie nie zostaną utworzone.

Województwo pomorskie.

Brodnica	brodnicki, działdowski, lubawski.
Chojnice	chojnicki, sąpoleński, tucholski.
Kartuzy	kartuski, morski, m. Gdynia.
Świecie	grudziądzki, m. Grudziądz, świecki.
Tczew	kościerski, starogardzki, tczewski.
Toruń	chełmiński, toruński, m. Toruń, wąbrzeski.

Województwo poznańskie.

Bydgoszcz	bydgoski, m. Bydgoszcz, inowrocławski, m. Inowrocław, mogileński, szubiński, wyrzyski, żniński.
Leszno	gostyński, kościański, leszczyński, rawicki, wolsztyński.
Ostrów	jarociński, kępiński, krotoszyński, ostrowski.
Poznań	międzychodzki, nowotomyski, poznański, m. Poznań, średzki, śremski, szamotulski, wrzesiński.
Wągrowiec	czarnkowski, chodzieski, gnieźnieński, m. Gniezno, obornicki, wągrowiecki.

85.

PISMO MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. BP. XI-7/11 z dnia 29 września 1936 r.

w sprawie siedziby i terytorialnej właściwości referentów rolnictwa i reform rolnych starostw na obszarze województwa krakowskiego.

Ustalam, jak następuje, siedziby i terytorialną właściwość referentów rolnictwa i reform rolnych starostw (komisarzy ziemskich) na obszarze województwa krakowskiego.

Siedziba komisarza ziemskiego.	Powiaty objęte właściwością komisarza ziemskiego.
Brzesko	bocheński, brzeski.
Jasło	gorlicki, jasielski.
Kraków	chrzanowski, krakowski, m. Kraków, myślenicki.
Mielec	mielecki, ropczycki.
Nowy Sącz	limanowski, nowosądecki.
Nowy Targ	nowotarski.
Tarnów	dąbrowski, tarnowski.
Wadowice	bialski, wadowicki.
Żywiec	żywiecki.

Proszę Pana Wojewodę o wydanie odpowiednich zarządzeń.

Minister *J. Poniatowski.*

Otrzymuje P. Wojewoda w Krakowie.

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, tel. 893-47.